

Bruixes, trementinaires i beguines

Bruixes

Eren dones que tenien coneixements adquirits a partir del contacte amb una altra bruixa els quals oferia a baix preu per tal de resoldre alguns dels múltiples problemes de les comunitats rurals de la Catalunya moderna.

Vivien soles, en cases de bosc independents i generaven els seus propis ingressos. Vivien vora la població urgellenca, a Terrassa, a Dosrius, Arenys de mar, Granollers...

La societat pensava que les bruixes eren enviades pel diable, per aquesta raó les executaven.

Trementinaires:

Eren dones originàries de zones de muntanya que es dedicaven a la recol·lecció d'herbes remeieres i olis essencials, l'elaboració de remeis i la comercialització d'aquests productes en masies i pobles de Catalunya al llarg d'unes rutes que eren recorregudes a peu. Vivien de l'agricultura i la ramaderia a la vall de la Vansa i Tuixent, a la comarca de l'Alt Urgell, a Lleida...

Bequines:

Eren dones, que portaven una vida religiosa al marge de les estructures eclesiàstiques i familiars de l'època; dones independents de qualsevol autoritat masculina, fins a un extrem desconegut a l'època.

Vivien de manera individual i espontània en cel·les en zones urbanes. Practicaven una vida espiritual, resaven i feien treballs manuals relacionats amb el tèxtil.

Totes eren dones rebutjades per la societat perquè no s'adequaven als estereotips de les dones d'aquella època les quals van ser castigades, les van cremar vives en fogueres davant de tota la gent del poble que no va fer res per parar-ho.

Marcel Galzada, Martina Torrez i

Mariona Salamero